

ΕΤΟΣ 59ον

13 Φεβρουαρίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 7 (3011)

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΩΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Με τρόπο βαθειά ανθρώπινο ο απόστολος Παῦλος ἀπαντᾷ στο παράπονο τοῦ μαθητοῦ του Τιμοθέου γιά δυσκολίες καί στενοχώριες καί διωγμούς πού συναντᾷ κατά τήν ἐργασία τοῦ εὐαγγελισμοῦ τοῦ λαοῦ πού ὁ Ἀπόστολος τοῦ ἔχει ἐμπιστευθεῖ, ὅπως εἶδαμε. Καί ἀπαντᾷ ὄχι θεωρητικά, ἀλλᾷ πρακτικά, καθῶς καί ἡ δική του ἐμπειρία εἶναι γεμάτη ἀπό παθήματα, θλίψεις, δοκιμασίες, διωγμούς. Συνιστᾷ λοιπόν κραταιά πίστη, μακροθυμία, ἀγάπη, ὑπομονή, διότι πρῶτος ἐκεῖνος ἐπ' αὐτῶν ἐργάσθηκε καί ἐργάζεται γευόμενος τοὺς γλυκεῖς τοὺς καρπούς. Μαθητῆς καί διδάσκαλος, λοιπόν, μέ τό παράδειγμα σήμερα τῆς ζωῆς καί τῆς ἀναστροφῆς τους, ἐπισκέπτονται τοὺς χριστιανούς κάθε ἐποχῆς, τοὺς «θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», καί τοὺς βεβαιώνουν· νά εἰσθε σίγουροι ὅτι θά διωχθεῖτε· θά σᾶς πολεμήσει ὁ κόσμος, θά σᾶς μισήσουν οἱ ἄνθρωποι, θά φρυάξουν ὠρυόμενα ἐναντίον σας τά ὄργανα τοῦ Σατανᾶ. Πρῶτος ἀπό ὅλους ὁ ἴδιος ὁ Χριστός τοὺς βεβαίωσε· «εἰ ἐμέ ἐδίωξαν, καί ὑμᾶς διώξουσιν», καί τοὺς μακάρισε· «μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καί διώξωσιν καί εἴπωσιν πᾶν πονηρόν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ», ἀλλᾷ καί τοὺς κάλεσε λέγοντας· «ὁστίς θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖτω μοι».

Σταυρικό τό πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας

Ὁ Σταυρός, ἐπομένως, εἶναι τό κέντρο· ὁ Σταυρός εἶναι ἡ σφραγίδα, τό ἀποσφράγισμα τῆς ὁποίας ὀρίζει τή γνησιότητα τῆς πορείας τοῦ ἀγωνιστοῦ. Ἄνθρωποι «πονηροί καί γόντες», ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, σέ κάθε ἐποχή, θά προκόπτουν κατά κόσμον, θά κερδίζουν ἀξιώματα, ὀφθίκια, χρήματα, δόξα «ἐπίπλαστον πρόσκαιρον». Τί συμβαίνει ἄραγε; Δέν ἀγαπᾷ ὁ Θεός τά παιδιά του; Μά παιδιά του εἴμαστε ὅλοι, πιστοί καί ἄπιστοι. Ναι, μά γιατί τότε μέ τόση «ἀδι-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15)

Οι ἐν Κυρίῳ διωγμοί

Τέκνον Τιμόθεε, παρεκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις. Οἷους διωγμούς ὑπήνεγκα! Καί ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καί πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

κία» φέρεται σέ ἐκεῖνα τὰ παιδιά του πού τόν ἀγαποῦν καί ἀγωνίζονται νά πράττουν τό θέλημά του δοξάζοντας τό ὄνομά του;

Κριτήριο στή ζωὴ τοῦ χριστιανοῦ δέν εἶναι ἡ ἐπίσκεψη τῆς δοκιμασίας ἢ τῆς κοσμικῶς κρινομένης καλῆς πορείας τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Αὐτά ἔρχονται καί παρέρχονται, συμπιέκονται, ἀλληλοπεριχωροῦνται καί ἀλληλοαναιροῦνται. Κριτήριο στή ζωὴ τοῦ χριστιανοῦ εἶναι ἡ παρουσία ἢ ἡ ἀπουσία τοῦ Χριστοῦ. «Χριστέ μου», φωνάζουν οἱ Πατέρες, ἐν ἐνὶ στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ, «στὸν Παράδεισο θέλω νά εἶμαι μαζί σου· ἀλλ᾽ ἐάν εἶσαι στήν κόλληση, στήν κόλληση θέλω κι ἐγὼ νά εἶμαι· διότι ἡ κόλληση μαζί σου γίνεται Παράδεισος, καί ὁ Παράδεισος χωρὶς ἐσένα ἀφόρητη κόλληση». Ὅταν ὁ Χριστός εἶναι παρῶν στή χαρὰ τοῦ χριστιανοῦ, θά τῆς δώσει πνευματικὴ κατεύθυνση, μπολιάζοντας τό δέντρο τῆς καρδιάς ὥστε πολυπλοκία νά ἀνθοφορήσει καί νά καρποφορήσει καί ἀπὸ τὴν εὐωδία αὐτῆς τῆς ἀνθοφορίας καί τῆ γλυκύτητα αὐτῶν τῶν καρπῶν πολλοὶ ἄνθρωποι νά χαροῦν καί νά εὐφρανθοῦν. Ἀλλὰ καί ὅταν ἡ λύπη, ἡ δοκιμασία, ὁ θάνατος ἔλθουν καί τῆ θύρα ἀνοίξει ὁ Χριστός, καί πάλη ἐκεῖνος ὡς μέγας τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἱατρός θά βρεῖ τὸν τρόπο νά ρίξει βάλισμα στίς πηλγές, νά ἀπαλύνει τὸν πόνο κατευθύνοντάς τον ἔτσι ὥστε μόνο πνευματικά ὀφέλη νά ἀφήσει πίσω του.

Ὁ Χριστός κυβερνήτης τῆς ζωῆς μας

Ἐμεῖς λοιπόν, ὡς πιστοὶ χριστιανοί, ἄς εὐχόμεστε πάντοτε ταπεινά καί ἄς προσπαθοῦμε νά σταθοῦμε ἀκλόνητοι μέ κυβερνήτη στό πλοῖο τῆς ζωῆς μας τὸν Χριστό, ὅταν ὁ ἄνεμος μαίνεται καί τὰ κύματα ἐφορμοῦν, ὅταν οἱ προσωπικές μας ὑποθέσεις καί τὰ βιωτικά πράγματα δέν παίρνουν τὴν καλύτερη δυνατὴ τροπὴ. Ἀλλὰ καί ὅταν χαρμόσυνα γεγονότα μᾶς ἐπισκέπτονται καί γεμίζει μέ ἱκανοποίηση ἡ καρδιά μας, ἄς ἐλέγχουμε συνεχῶς ἐάν ὁ Χριστός παραμένει σύ-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τιμόθεε, παρακολούθησες τὴν διδασκαλίαν μου, τὸν τρόπον τῆς ζωῆς, τὴν πρόθεσιν, τὴν πίσιν, τὴν μακροθυμίαν, τὴν ἀγάπην, τὴν ὑπομονήν, τοὺς διωγμούς, τὰ παθήματα, τὰ ὅποια μοῦ συνέβησαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τὰ Λύστρα. Πόσους διωγμούς ὑπέφερα καὶ ἀπὸ ὅλα μὲ ἔσωσεν ὁ Κύριος. Καὶ ὅλοι ὅσοι θέλουν νὰ ζήσουν εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ θὰ διωχθοῦν. Πονηροὶ ὁμως ἄνθρωποι καὶ ἀπατεῶνες θὰ προκόψουν εἰς τὸ χειρότερον πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ ὁμως, μένε εἰς ἐκεῖνα πού ἔμαθες καὶ διὰ τὰ ὅποια ἀπέκτησες βεβαιότητα, διότι ξέρεις ἀπὸ ποιόν τὰ ἔμαθες, καὶ διότι ἀπὸ τῆς βρεφικῆς ἡλικίας ξέρεις τὰ ἱερά γράμματα, τὰ ὅποια ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ σέ ὀδηγήσουν εἰς τὴν σοφίαν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

νοικος, συνεορταστής καὶ συνδαιτυμόνας, κεφαλή στό τραπέζι τῆς χαρᾶς μας, «προεξάρχων τῆς πανηγύρεως».

«Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει» βεβαιώνει ὁ Δαβίδ· ἐάν ἐφαρμόσουμε τὴν προτροπή του, τότε θὰ αισθανθοῦμε ὡς αὔρα ἠεπτή τὴν ἀπλότητα καὶ τὴ γαλήνη νὰ στεφανώνουν τὴ ζωὴ μας καὶ θὰ διακρίνουμε ὅτι τελικὰ ἦταν πολὺ μικρά πολὺ ἀπὸ αὐτὰ πού θεωρούσαμε μεγάλα καὶ πολὺ ἀσήμαντα πολὺ ἀπὸ αὐτὰ πού θεωρούσαμε σημαντικά. Γιά νὰ μὴν βυθισθοῦμε λοιπὸν στὴν ἀπόγνωση ἐξαιτίας τῶν θλίψεων, καὶ νὰ μὴν μεθύσουμε ἀπὸ τίς πρόσκαιρες χαρὲς αὐτοῦ τοῦ βίου, ἄς πράξουμε αὐτό πού ἡ Ἐκκλησία σέ κάθε ἡμερῶν μας σύναξη θέτει στὰ χεῖρά μας· «ἐαυτοῦς καὶ ἀλλήλοισ καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα». Γένοιτο, ἀδελφοί.

Ἄρχιμ. Α. Α.

Η ΓΝΩΣΗ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

Ἡ γνώση τῶν Γραφῶν δέν εἶναι ἄσκοπη, ἀλλὰ ὑπηρετεῖ κάποιο τέλος· ἀνταποκρίνεται σέ κάποιον ἱερό σκοπό. Ἐμπλουτίζει τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴ σοφία τοῦ Θεοῦ «εἰς τὸ εὐρεῖν τὴν σωτηρίαν», ἀφοῦ ὅπως παρατηρεῖ ὁ Χρυσόστομος, «αἱ Γραφαὶ ὑποτίθενται τὰ πρακτέα καὶ τὰ μὴ πρακτέα» δηλαδή, «οἱ Γραφεὲς διδάσκουν αὐτὰ πού πρέπει νὰ πράττουμε κι ἐκεῖνα πού ὀφείλουμε νὰ ἀποφεύγουμε». Ἀληθινὴ σοφία εἶναι ἐκείνη πού ὀδηγεῖ στὴ σωτηρία.

Ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Σεβ. Μητρ. Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, Οἱ Ἀποστολοὶ τῶν Κυριακῶν, κείμενο-μετάφραση καὶ ἐρμηνευτικὰ σχόλια, Τόμ. Β', τῶν ἐκδ. τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

13 Φεβρουαρίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ
Μαρτινιανού όσιου (ε΄ αι.), Άκύλα καί Πρισκίλλης, Εύλογίου Άλεξανδρείας († 607).
Ήχος: πλ. α΄ – Έωθινόν: Ε΄ – Άπόστολος: Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15 – Εύαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 10-14.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Φεβρουαρίου, Τοῦ Άσώτου.
Άπόστολος: Α΄ Κορ. στ΄ 12-20 – Εύαγγέλιον: Λουκ. ιε΄ 11-32.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Τό κατανυκτικό Τριώδιο, ό πιστός τῆς Όρθοδόξου Άνατολικῆς Έκκλησίας τό περιμένει μέ ιδιαίτερη χαρά καί νοσταλγία, κάθε χρόνο. Ή νηστεία, ἡ ἐγκράτεια, ἡ μετάνοια καί ἡ πνευματική χαρμολύπη, εἶναι βιώματα τοῦ ὀρθοδόξου, πού ἀναρριπίζονται καί ἀνανεώνονται μέ τόν λειτουργικό κύκλο τῶν ἐορτῶν τοῦ Τριωδίου. Νιώθουμε τίς ρίζες τῆς Παραδόσεώς μας νά μᾶς τρέφουν καί νά μᾶς ποτίζουν κατάνυξη καί ἀγιότητα, πιά πολύ μέσα στήν περίοδο τοῦ Τριωδίου. Τό Τριώδιο ἀποτελεῖ μιά κλίμακα γιά τόν πιστό, πού τό τελευταῖο σκαλί τῆς μᾶς φέρνει μέσα στή φωτεινή ἀτμόσφαιρα τῆς λαμπροφόρου Άναστάσεως, τοῦ Λυτρωτοῦ μας καί Θεοῦ.

Άπό τό ἔργο τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Π.Β. Πάσχου, "Έρως Όρθοδοξίας, Ε΄ ἔκδ. βελτιωμένη, τῶν ἐκδόσεων τῆς Άποστολικῆς Διακονίας.

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος Παρακολουθεῖστε καθημερινά: 1) «Γνωριμία μέ τήν Όρθόδοξη πίστη», στίς 15:00

2) «Τῆ μουσική τῶν ἀγγέλων» (Βυζαντινή μουσική) στίς 16:00

3) «Τήν ἱστορία μας» στίς 21:30

4) «Ή ταυτότητα τῆς Έκκλησίας» στίς 11:00 καί

5) «Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Άγίας Ειρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Άκολουθία τοῦ Έσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Άρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Άγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀτικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Άγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Έφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Άποστολικῆς Διακονίας τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Έκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Έκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Άποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr